

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

ПРО ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КП УКРАЇНИ

27 липня 1972 року відбувся Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України.

На порядку денному Пленуму питання «Про роботу партійних організацій республіки по виконанню Постанови ЦК КПРС «Про підготовку до 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік».

На Пленум запрошені голови обласних комітетів, міністри УРСР та керівники інших республіканських установ, які не входять до складу ЦК і Ревізійної комісії КП України, секретарі обкомів, що відносять питаннями ідеологічної роботи, а також секретарі ряду міських комітетів, райкомів партії, первинних партійних організацій, відповідальні працівники апарату ЦК КП України, Президії Верховної Ради Української РСР та Ради Міністрів УРСР.

З доповіддю виступив член Політбюро ЦК КПРС,

Перший секретар ЦК КП України тов. В. В. ЩЕРБИЦЬКИЙ.

В обговоренні доповіді взяли участь товариші: О. Ф. ВАТЧЕНКО — перший секретар Дніпропетровського обкому КП України, В. І. ДЕГТЯРЬОВ — перший секретар Донецького обкому КП України, Р. О. ОСТАП'ЯК — спюсар-інструментальник Львівського автобусного заводу, І. З. СОКОЛОВ — перший секретар Харківського обкому КП України, В. А. ТОНКОШКУР — перший секретар Миронівського райкому КП України Київської області, Ю. Н. ЕЛЬЧЕНКО — міністр культури УРСР, М. М. КОБИЛЬЧАК — перший секретар Кіровоградського обкому КП України, А. М. ПРЕНКО — перший секретар ЦК ЛКСМУ, В. П. КОЗАЧЕНКО — перший заступник голови правління Спілки письменників України, В. О. ВАСЯЄВ — перший секретар Миколаївського обкому КП України, В. О. СОЛОГУБ — голова Укр-

профради, І. П. СЕМЕНОВ — член Військової Ради — начальник Політуправління Одеського військового округу, С. Я. ЗАІЧЕНКО — перший секретар Волинського обкому КП України, М. П. КОРЖ — голова Черкаського обласного обкому.

В обговореному питанні Пленум ЦК КП України прийняв відповідну постанову.

Пленум прийняв рішення перевести з кандидатів у члени ЦК КП України в члени ЦК КП України тов. І. З. СОКОЛОВА — першого секретаря Харківського обкому КП України.

Пленум обрав членом Політбюро ЦК КП України тов. І. С. ГРУШЕЦЬКОГО — голову Партійної комісії при ЦК КП України. Кандидатом у члени Політбюро ЦК КП України обраний тов. В. М. ЦИБУЛЬКО — перший секретар Київського обкому КП України.

(Звіт про роботу Пленуму ЦК КП України читайте на 2-й стор.).

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання XIII
№ 91 (1571).

СУБОТА, 29 липня 1972 р.

Ціна 2 коп.

Chúc buổi đầu năm
đạt nhiều thành
công hơn nữa.

Đỗ Cao B.

Сердечно вітаю читачів молодіжної газети вашої області.
Щиро.
ДІНЬ ТХІ КАН.

ПОТИСК РУК — СОЛІДАРНІСТЬ ПЕРЕБУВАННЯ НА КІРОВОГРАДСЬКІНІ В'ЄТНАМСЬКОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ

Багато довелось читати про рішучий погляд. Погляд запалених очей відважних бійців, що пішли у лісну розвідку, що відбили шосту контратаку ворога, що зустріли своїм тілом десятки сталевих потвор.

Цей рішучий погляд стає чимось невід'ємним у схвильованих розповідях про наших радянських людей, які часом ціною свого життя рятували рідну землю від поганого чобота чужинця.

Погляд рішучий запалених очей. Ні, не на мить, а постійний, твердий, народжений не одним днем, коли людині потрібна була сила, нехитість, а роками великого випробування. Випробування вогнем.

Таким поглядом світилися очі молодої в'єтнамської жінки Ву Тхі Доан, яка разом зі своїми співвітчизниками прийшла у Палац культури імені 50-річчя СРСР на міські збори представників партійних, радянських і громадських організацій, присвячених відкриттю Місячника радянсько-в'єтнамської дружби і солідарності з боротьбою в'єтнамського народу проти американської агресії США. Вони увібрали в себе багатостраждальність в'єтнамської землі, народ якої сповнений непокритої віри в перемогу над запек-

лим агресором. 250 бомб скинули американські стервятники на кожного з 250 членів народного будівельного загону, бійцем якого є Ву Тхі Доан. Загін ремонтує дороги ДРВ, що їх руйнують агресори, ремонтує під смертельним вогнем. Але не вбити вандалам ХХ сторіччя мужкий народ.

— І дороги в нас завжди відремонтовані, — розповідала Ву Тхі Доан, — і за кілька років під час нищівних бомбардувань поранено лише одного бійця.

Ось яких людей представляє сьогодні в нашій країні делегація товариства в'єтнамсько-радянської дружби, очолювана кандидатом у члени ЦК Партії трудящих В'єтнаму, головою комітету захисту дітей і материнства Дінь Тхі Кан.

— Ганьба американським агресорам! — лунає під склепінням залу.

— Хай живе героїчний в'єтнамський народ!

Ці заклик зустрінуті одностайним, лужним «ура». Так висловлюють свою солідарність трудящі люди, яких розділяють континенти, але єднають серця, сповнені прагненням свободи, незалежності і миру.

Дінь Тхі Кан, член делегації Май Ван Тхіем — член провінційного комі-

тету ПТВ провінції Нінь Бінь, Нгуєн Тхань Віль — юрист, член комісії по розслідуванню злочинів американських агресорів у В'єтнамі, Хоанг Чанг Тай — постійний член правління Товариства в'єтнамсько-радянської дружби, Ву Тхі Доан — борець народного загону, Дао Зуї Нгок — другий секретар посольства ДРВ в СРСР, другий секретар Кіровоградського міськкому партії А. Д. Сухачов, заступник голови обласного обкому КП України І. П. Оліфіренко, голова виконкому Кіровоградської міської Ради депутатів трудящих Б. Г. Токовий, Герой Соціалістичної Праці А. Г. Ігнат'єва, інші товариші піднімаються до святково прикрашеного столу президії зборів.

Збори відкриває другий секретар міськкому КП України А. Д. Сухачов.

Сердечні обійми, посмішки радості — це кіровоградські діти підносять гостям квітучі букети.

Захоплення мужністю в'єтнамського народу, його рішучістю до кінця відстоювати свою свободу і незалежність, велика віра в силу інтернаціональної солідарності, щирі слова підтримки і братерської дружби звучать у привітаннях, з якими виступають на зборах заступник

голови обласного обкому Є. М. Чабаненко, робітник заводу «Червона зірка» В. Ф. Трохимчук, доцент Кіровоградського інституту І. В. Долганов, військовослужбовець В. М. Редькін, агроном колгоспу імені Шевченка Кіровоградського району Герой Соціалістичної Праці А. Г. Ігнат'єва.

— Ми в Кіровограді лише день, але таке відчуття, що ми народилися в цьому місті, — цими словами розпочала свій виступ глава делегації Дінь Тхі Кан.

Дякуючи за висловлення великого почуття солідарності, вона разом з тим повідомляла учасникам зборів про титаничну роботу, яку нині здійснює уряд ДРВ при допомозі соціалістичних країн для зменшення могутності своєї батьківщини, відпору американській агресії.

Голова міськвиконкому Б. Г. Токовий вручає в'єтнамській делегації від імені кіровоградців пам'ятний дарунок — портрет В. І. Леніна.

В резолюції, прийнятій на зборах, їх учасники одностайно заявляють про свою солідарність з боротьбою в'єтнамського народу, палко схвалюють миролюбну зовнішню політику Комуністичної партії і Радянського уряду.

Наступного дня делегація зустрілася з трудівниками Знам'янського району.

На знімку вгорі: в залі Палацу культури імені 50-річчя СРСР.

Внизу — квіти в'єтнамським друзям.

Фото
А. ГАЙДА
І Н. ЛИТВАКА.

Пленум ЦК Компартії України

27 липня в Києві відбувся Пленум ЦК КП України, який обговорив питання «Про роботу партійних організацій республіки по виконанню постанови ЦК КПРС «Про підготовку до 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік».

З доповіддю виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України тов. В. В. Щербинський. Нині, напередодні півстолітнього ювілею СРСР, сказав він, радянські люди особливо глибоко усвідомлюють величезне значення утворення Союзу РСР для історичної долі всіх радянських народів, для будівництва соціалізму і комунізму в нашій країні. Утворення і успішний розвиток Союзу РСР — це видатний результат революційної творчості радянських народів на чолі з славним робітничим класом під керівництвом Комуністичної партії. Гідний вклад в цю історичну справу внесли всі нації і народності нашої країни і насамперед великий російський народ, який по праву заслужив сердечну і глибоку повагу всіх братніх народів. Союз РСР являв собою зразок розв'язання національного питання. Тільки Комуністична партія, яка виражає насущні інтереси робітничого класу і всіх трудящих, послідовно здійснює ленінську національну політику, могла згуртувати всі нації і народності в єдине інтернаціональне братерство, спрямувати їх зусилля на створення нового суспільства.

Чуття єдиної родини, непохитна дружба радянських народів гартувалися в класових битвах за владу Рад, на будовах перших п'ятирічок, у боротьбі за здійснення індустріалізації, колективізації і культурної революції в нашій країні. Єдність і братерська взаємодопомога всіх націй і народностей Союзу РСР з честю витримали перевірку часом, суворе випробування в грізні роки Великої Вітчизняної війни. Радянська Україна назавжди збереже вічну пам'ять про відважних синів і дочок всіх братніх народів, які самовіддано, не шкодуючи свого життя, боролися за свободу і незалежність соціалістичної Вітчизни, за визволення українських земель від німецько-фашистських загарбників. Ми завжди будемо пам'ятати, що у відбудові народного господарства України невідимим допомогою подали трудящі Москви і Ленінграда, Уралу і Сибіру, Казахстану і Закавказзя, всіх радянських республік. Вся країна піднімала нашу республіку з руїн і попелу. Трудящі республіки глибоко усвідомлюють, що зміцнення єдиної багатонаціональної держави, священної дружби народів Союзу РСР — це їх найперший, найголовніший патріотичний та інтернаціональний обов'язок.

Компартія України — складова частина великої КПРС — високо несе прапор марксизму-ленізму, пролетарського інтернаціоналізму, послідовно проводить у житті ленінську національну політику. Всю свою багатогранну діяльність вона згуртовує навколо ленінського Центрального Комітету нашої партії, є його надійною опорою.

У доповіді і виступах відзначалося, що, готуючись гідно зустріти славний ювілей, комуністи, за ленінською традицією, завжди звертаються до актуальних завдань сьогодення і завтрашнього дня. Нині в центрі всієї діяльності партійних організацій, радянських і господарських органів стоять питаннями дальшого розвитку економіки, мобілізації трудящих на створення матеріально-технічної бази комунізму. Всі радянські люди з повним правом можуть пишатися нашими спільними успіхами і досягненнями,

своїм вкладом у справу комуністичного будівництва. Образно кажучи, у нас кожна республіка працює на всю країну, а вся країна працює на кожну республіку.

Трудящі України, як і весь радянський народ, з величезним піднесенням сприйняли заклик Комуністичної партії відзначити 50-річчя утворення СРСР новими досягненнями в розвитку економіки, культурному будівництві, підвищенні добробуту народу. В усіх виробничих колективах, у районах, містах і областях, в усіх галузях народного господарства взято високі соціалістичні зобов'язання, розгорнуто велику організаційську і політичну роботу.

Робітничий клас, колгоспне селянство, трудова інтелігенція республіки, виконуючи взяті зобов'язання, добилися значних успіхів. Усі галузі промисловості, а також всі області достроково виконали п'ятирічний план по загальному обсягу реалізації продукції і виробництва найважливіших виробів. Додатково до плану реалізовано продукції на 698 мільйонів карбованців, у тому числі більш як на 200 мільйонів карбованців товарів народного споживання. Виконано також завдання по підвищенню продуктивності праці. Введено 76 важливих виробничих об'єктів і комплексів, 90 тисяч нових квартир. Напружено працюють над виконанням соціалістичних зобов'язань трудівники сільського господарства. Переводячи трудощі, які виникли у зв'язку з несприятливими погодними умовами, колгоспи і радгоспи багатьох областей виростили добрий урожай зернових культур і успішно виконують завдання по продажу зерна державі.

Значний вклад у виконання рішень XXIV з'їзду партії вносять члени республіки. Тільки в минулому році впроваджено у виробництво близько 1500 наукових розробок з економічним ефектом понад 500 мільйонів карбованців.

Трудові колективи з великим ентузіазмом борються за право бути нагородженими Ювілейним Почесним знаком ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС, а також Ювілейною Почесною Грамотою ЦК КП України, Президії Верховної Ради УРСР, Ради Міністрів УРСР і Укрпрофради, встановленими для переможців всесоюзного і республіканського соціалістичного змагання.

На Пленумі гострій критиці були піддані керівники підприємств, колгоспів і радгоспів, республіканських міністерств і відомств за хиби, допущені у виконанні державних планів і соціалістичних зобов'язань, в організації торгівлі і побутового обслуговування населення.

Підкреслювалося, що партійні комітети і партійні організації повинні посилити вимогливість до керівних кадрів, підвищувати їх відповідальність за призначення вклада республіки у зміцнення могутності нашої соціалістичної Вітчизни.

Значне місце на Пленумі зайняли питання посилення всієї ідейно-виховної роботи, поліпшення інтернаціонального виховання трудящих. Вказувалося, що в дні підготовки до ювілею партійні організації республіки посилюють пропаганду марксистсько-ленінської теорії і політики партії, роз'яснення практичних завдань комуністичного будівництва, інтернаціональне і патріотичне виховання трудящих. На підприємствах, у колгоспах, установах, навчальних закладах проводяться суспільно-політичні читання,

теоретичні конференції, тематичні вечори, кінофестивали і фестивали самодіяльного мистецтва, декади і тижні дружби народів СРСР, в яких широкую участь беруть посланці всіх братніх союзних республік. Активізували свою роботу преса, телебачення, радіо. До ювілею випускається понад 180 спеціальних видань.

Разом з тим, відзначали учасники Пленуму, для нас на першому плані повинна бути політична спрямованість здійснюваних заходів, сила ідейного впливу. Масштаби і рівень пропагандистської і масово-політичної роботи, яку ведуть партійні організації, ще не відповідають зростаючим можливостям і новим завданням. Необхідно, говорили промовці, глибше знайомитися з досягненнями братніх республік, краще вивчати і впроваджувати їх досвід у розвитку економіки і культури. Вже десятки років триває соціалістичне змагання шахтарів Донбасу і Кузбасу. Вагомі результати дає змагання металургів Російської Федерації, Грузії, України, хліборобів республік-сестер. Життя підтверджує, що таке співробітництво є ефективним засобом інтернаціонального виховання трудящих.

У доповіді і виступах було дано рішучу відповідь ворожим проявам і діям імперіалістів та їх буржуазно-націоналістичних підголосків, які всіма силами намагаються підірвати дружбу наших народів і в першу чергу дружбу українського і російського народів. Учасники Пленуму одностайно заявляли, що розв'язання національного питання в нашій країні — це велика заслуга партії, це наша гордість, і нікому і ніколи не вдасться похитнути монолітну єдність народів Союзу РСР.

Слід постійно підвищувати ідейну зрілість, політичну свідомість і пильність наших людей, викривати ідеологію антикомунізму, релігіонізму та опортунізму, антипартійну діяльність українського буржуазного націоналізму, міжнародного сіонізму, давати нищівну відсіч будь-яким їх проявам.

На Пленумі була детально проаналізована діяльність партійних організацій творчих спілок, закладів культури, які покликані посилити роботу по вихованню художньої інтелігенції в дусі високої відповідальності перед партією і народом.

Велику увагу на Пленумі приділено питанням підвищення рівня організаційської роботи партійних організацій, авангардної ролі комуністів. Підкреслювалося, що підготовка до ювілею вимагає від партійних комітетів, первинних партійних організацій поліпшення контролю і перевірки виконання рішень партії і уряду, дальшого вдосконалення стилю і методів партійного керівництва.

В обговореному питанні прийнято розгорнуту постанову.

Пленум прийняв рішення перевести з кандидатів у члени ЦК КП України в члени ЦК КП України тов. І. З. Соколова — першого секретаря Харківського обкому КП України.

Пленум обрав членом Політбюро ЦК КП України тов. І. С. Грушецького — голову Партійної комісії при ЦК КП України. Кандидатом у члени Політбюро ЦК КП України обраний тов. В. М. Цибулько — перший секретар Київського обкому КП України.

На цьому Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України закінчив свою роботу.

(РАТАУ).

Вони сьогодні попереду

ГРИГОРІЙ НАЗАРЕНКО з колгоспу імені XXI з'їзду КПРС Бобринецького району. СКОСИВ 227 ГЕКТАРІВ, НАМОЛОТИВ 6303 ЦЕНТНЕРИ ЗЕРНА.

УСТИНІВСЬКОГО РАЙОНУ. СКОСИВ 176 ГЕКТАРІВ, НАМОЛОТИВ 3901 ЦЕНТНЕР ЗЕРНА.

АНАТОЛІЙ ДЖЕНКО з радгоспу «Інгульський» Устинівського району. СКОСИВ 130 ГЕКТАРІВ, НАМОЛОТИВ 3656 ЦЕНТНЕРІВ ЗЕРНА.

СЕРГІЙ СТОЯН з колгоспу імені Карла Маркса Устинівського району. СКОСИВ 132 ГЕКТАРИ, НАМОЛОТИВ 3417 ЦЕНТНЕРІВ ЗЕРНА.

ВІКТОР БОЛЬБУТ з колгоспу імені Карла Маркса Устинівського району. СКОСИВ 150 ГЕКТАРІВ, НАМОЛОТИВ 3353 ЦЕНТНЕРИ ЗЕРНА.

ВІКТОР ГРИГОР'ЄВ з колгоспу імені XXI з'їзду КПРС Вільшанського району. СКОСИВ 177 ГЕКТАРІВ, НАМОЛОТИВ 4479 ЦЕНТНЕРІВ ЗЕРНА.

ІВАН ЛІШВЕНКО з колгоспу імені Карла Маркса

Закінчивши Бобринецьке профтехучилище, комсомолец Микола Лебеда повернувся в рідний колгосп імені Урицького Компаніїського району і почав працювати на зернозбиральному комбайні. Микола вже намолотив понад 4 тисячі центнерів зерна.

На знімку: перший секретар райкому комсомолу А. І. КОРОТЧЕНКО вручає Миколі ЛЕБЕДКУ перехідний Червоний вимпел «Кращому молодому жєнцє району».

Фото Л. МИРГОРОДСЬКОГО.

З першої спроби — перше місце

До лану, де Володя косив кукурудзу на силос, нас супроводжував його батько, інженер по механізації трудомістких процесів у сільсько-господарстві І. К. Зайченко.

— Маю два сини, — розповідав Іван Кирилович. — Обидва зараз отам, — і показав рукою туди, де за зеленою стіною ховались комбайни, лише збоготи здійснювали, немов перископи підводних човнів над хвилями. — Володя — комбайнер, а Пилип — шофер.

Вимпел, котрий везла Вікторія Федоровська, комсомольський екіпаж у складі комбайнера Володимира Зайченка, його помічника Анатолія Сукувача і шофера Анатолія Усатенка завоював на збиранні зернових.

— Таки випередив Івана Івановича! — з цими словами підійшла секретар райкому до Володимира. — Вітаю! Тримай міцно вимпел, гляди, щоб не відібрали...

Іван Іванович Пушкарєнко — найдосвідченіший комбайнер у колгоспі і кілька років перемагав у змаганні жнивників. Та нині поступився перемогою своєму учневі Зайченку, який оце після служби в армії вперше сів на комбайні і за 8 днів скошив 139 гектарів зернових, намолотивши понад 3500 центнерів хліба. А середнє навантаження на комбайн у цьому господарстві — 120 гектарів.

По золотих жнивах — зразу на зелені. Оце лиш увійшов у загінку, попрацював кілька годин, ще не знає, скільки зеленої маси дає лан. Та, очевидно, багато вийде. Кукурудза лісом стоїть, з транспортом нема перебоїв, автомобіль, трактори з причепами у чергу стоять.

— Чудових синів маєте, — казали ми Іванові Кириловичу.

— Ніяково своїх хвалити, та хлопці наче й справді добрі. Працьовиті, непитуші, поводяться гаразд. Чи ж треба більшого батькові!

І. ЧОРНОГОРЕЦЬ.

ЗАВТРА — ДЕНЬ ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКОГО ФЛОТУ СРСР

НА ВАРТІ — ФЛОТ

БОЙОВИЙ шлях Радянського Військово-Морського Флоту — це шлях беззавітного служіння трудовому народові, своїй соціалістичній Вітчизні, великій справі соціалізму і комунізму.

Декрет Ради Народних Комісарів від 11 лютого 1918 року, підписаний В. І. Леніним, поклав початок будівництву нового робітничо-селянського Червоного флоту. У важких умовах війни і розрухи моряки Червоного флоту забезпечили боездатність кораблів, наносили сміливі удари по морських силах інтервентів і білогвардійців на Балтиці, Каспії, Чорному, Азовському і Білому морях, сприяли частинам Червоної Армії в бойових діях на приморських напрямках. Тільки влітку 1919 року моряки-балтійці знищили на підступах до Петрограда 58 кораблів англійських інтервентів. Близько 75 тисяч моряків боролись безпосередньо на сухопутних фронтах.

Поворотним пунктом в історії флоту стали рішення Х з'їзду РКП(б), який визнав необхідним відродити і послідовно зміцнювати флот Радянської держави.

Загальним внеском у розвиток Радянського Військово-

Морського Флоту і зміцнення його бойової могутності стало шефство комсомолу над флотом. Бойова дружба комсомолу і Радянського Військово-Морського Флоту веде свою історію з V Всеросійського з'їзду РКСМ, який постановив «взяти шефство над Червоним військовим флотом Республіки».

Кращі представники комсомольських організацій були послані на флот. Тільки в результаті трьох комсомольських мобілізацій, проведених в 1922—1923 рр., Військово-Морський Флот поповнився майже 9 тисячами комсомольців, головним чином, з числа фабрично-заводської молоді.

В СУВОРІ роки Великої Вітчизняної війни Військово-Морський Флот разом з Радянською Армією до кінця виконав свій обов'язок перед Батьківщиною. Він надійно забезпечував стійкість морських флангів радянсько-німецького фронту, наносив нищівні удари по ворожих базах і комунікаціях, захищав наші морські перева-

ження, взаємодіяв з сухопутними військами.

Майже півмільйона воєнних моряків направили флоту для участі в боях на суші. Вони стояли на смерті під Старою Руссою, Смоленськом, Києвом, показували зразки мужності і героїзму в боях під Москвою і Сталінградом, відбивали атаки ворога на кавказьких перевалах, карельських лісах, в заполярній тундрі.

Силою і впевненістю в перемозі над ворогом радянські воїни черпали в керівництві, організаторській та ідеологічній роботі ленінської партії, в самовідданих, героїчних зусиллях трудівників міста і села, які об'єдналися навколо партії під лозунгом «Все — для фронту, все — для перемоги!».

Наш Військово-Морський Флот потопив за роки війни більше двох з половиною тисяч бойових кораблів противника. Авіація Червонопрапорного Балтійського флоту нанесла в серпні 1941 року перші бойові удари по фашистській столиці — Берліні. Кораблі і допоміжні засоби Військово-Морського Флоту, сприяючи сухопутним військам, переправили через водні перепони близько 3 мільйонів бійців, 7 мільйонів чоловік цивільного населення і близько 100 мільйонів тонн різних вантажів. За роки війни

було висаджено більше 110 оперативних і тактичних десантів. Особовий склад Військово-Морського Флоту, як і всі радянські воїни, продемонстрував в роки війни масовий героїзм. Більше 350 тисяч моряків були нагороджені орденами і медалями. 515 моряків удостоєні звання Героя Радянського Союзу, а 7 з них удостоєні цього звання двічі.

А ТЕПЕР основу нашого Військово-Морського Флоту складають атомні і підводні човни-ракетноносці, ракетносна авіація і ракетні надводні кораблі. Радянський Військово-Морський Флот став ракетно-ядерним. Він надійно захищає інтереси нашої країни, всієї соціалістичної співдружності і здатний впливати на хід сучасної війни.

Сила нашого флоту не тільки в грізній бойовій техніці, а перш за все в людях. Ми можемо гордитись офіцерським корпусом Військово-Морського Флоту. Більша половина офіцерів має інженерну освіту. Чимало командирів і політпрацівників закінчили військові ака-

демії. Серед офіцерів флоту близько 90 процентів комуністів і комсомольців.

В жовтні цього року сповнюється 50 літ шефства Ленінського комсомолу над флотом. Комсомольські організації кораблів і частин настійно працюють над претворенням в життя постанов ЦК ВЛКСМ, щодня широкую пропаганду слави бойових і революційних традицій, мобілізують воєнних моряків на нові успіхи в ратному труді. У Військово-Морському Флоті десятки кораблів носять потесні найменування комсомольських. Серед них передові кораблі: «Ленінський комсомолец», «Комсомолец», «Комсомолец Жатві», «Комсомолец Естонії», «Комсомолец Литви», «Комсомолец Білорусії», «Комсомолец Грузії», «Ярославський комсомолец», «Брестський комсомолец», «Воронезький комсомолец».

Джерело могутності наших Збройних Сил — в мудром керівництві Комуністичної партії. Корінні питання їх будівництва, підвищення бойової могутності, в тому числі і питання розвитку Військово-Морського Флоту завжди було предметом її постійної турботи. Військові моряки гарячо підтримують рішення травневого Пленуму ЦК КПРС, висловлюють єдине схвалення активної зовнішньої політики Комуністичної партії і Радянської держави.

Л. БАЛЯКІН,
контр-адмірал, Герой Радянського Союзу.

Минуло більш як десять років, відколи створено Миколаївську міську флотіальну юних моряків. Учні середніх шкіл оволодівають тут професіями sternових, мотористів, електриків, радіоператорів, радіонавігаторів. Багато вихованців флотії стали кваліфікованими моряками. Очолює флотіальну капітан другого рангу запасу Федір Семенович ЗУБЦОВ.

На фото вгорі (справа наліво): юні моряки, учні шостих класів Юрій ПРОХОРОВ, Сашко РЯШЕНЦЕВ, Валерій СТУДЕНКО і Євген ЛУНІН.

На фото праворуч — юні моряки готують судна «Відважний» і «Мирний» до чергового рейсу.

Фото К. ДУДЧЕНКА. (РАТАУ).

ЗА КЕРМОМ — БАЛТІЄЦЬ

Рейсовий автобус за номером «74—67» не новий: за його кермом Микола Пилипович Гусистий їздить уже четвертий рік. Та, здається, тільки що одержав машину — ніде не полущилась фарба, жодної пошкрябини.

Ми почали свою розповідь з номера не випадково: пасажирів степового містечка пам'ятають ці цифри, бо знають, що салон на колесах, який рухається за маршрутом Новомиргород — Кіровоград, обслуговує водій високого класу, людина чула й уважна. Якщо в дорозі зустрінє хворого, старого, жінку з дитиною — їх не залишить. У нього завжди веселі настрій, який передається тим, хто подорожує.

Від чого б це? Та від того, що Микола Пилипович любить свою роботу. В авто-підприємство № 10040 він прийшов працювати кілька років тому...

Красиве степове містечко Новомиргород. Тут, на берегах Великої Віси — тихій річці, що хлібними полями тече до Синюхи, живуть чудові люди — хлібороби, душею кожен — поет. Тож від батьків, потомствених хліборобів, Микола успадкував любов до пісні, до краси рідної природи, до людей.

Мчить асфальтовою трасою голубувато-білий автобус, за кермом якого водій з чорними іскристими очима. Проте, не всі знають, що Микола Пилипович в недавньому минулому — моряк Балтійського флоту. Про це якось в дорозі мені розповів він сам.

— Так, я моряк, — сказав, усміхаючись привітно, — і горджуся цим. Служив на крейсері «Свердлов». Як вам відомо, наш корабель з візитом дружби відвідав Англію. Мені випало бути гостем цієї країни. Наші моряки показали чудову військову підготовку і хорошу дисципліну. Ми прибували з 12 хвилин, в той час, як, за визнанням англійських лоцманів, їх лінкори причалили за півтори години, американський — за 2 години...

Микола Пилипович розповідає про дні перебування в Англії. Це він в групі радянських моряків відвідав кладовище, де поховано К. Маркса, і до його могили поклав букет живих квітів.

Микола Пилипович пам'ятає англійського докера, який, милуючись крейсером «Свердлов», виправкою радянських моряків, сказав:

— Ленін! Мир!

Виявляється, є зрозумілі всім слова, як і потиски рук.

...Автобус мчить. Скоро мені виходити. Та я знаю, що через кілька днів знову зустрінусь з шофером, зустріч ця завжди приємна. Автобус Гусистого без капітального ремонту пройшов 265 тисяч кілометрів, причому шофер навіть не відкривав двигуна. Портрет Миколи Пилиповича — на районній Дошці Пошани. І це заслужено. Такої думки всі його пасажирів. Виправку, зібраність, почуття колективізму дав йому флот, екіпаж балтійців.

В. ШУЛЬГА.

м. Новомиргород.

Кавалер ордена

У ЖЕ котру добу частини Радянської Армії крокували у глибину лігвища фашистського звіра. Віз свою батарею і старший лейтенант М. М. Скалевий. Розвідники донесли: «Ворог зібрав великі сили, готується контратакувати». Між двома радянськими дивізіями утворилася слабина, трьохсотметрової по-лоси.

— Старший лейтенанте Скалевий, негайно розташуйте батарею праворуч, — дивлячись у бінокль, наказував полковник.

— Ну, тепер тримайся, — ніби-то когось попереджуючи, вимовив літній сержант. — Зраз полізуть.

Дійсно, з-за невеличкого гаю, як на параді, брязкаючи гусеницями, прямо на розташування батареї рухалися 15 сталевих машин.

Дзвінко пронісся наказ командира: «Без команди не стріляти». Фашисти все ближче і ближче. Помітно здають нерви у жартівника, гармоніста Ізана Сечкіна. Він зрісся з кулеметом, стискає його, аж посиніли пальці.

«Тільки б вистояти. До біса ж багато їх» — думали артилеристи.

Михайло Михайлович трохи підвівся, огледів своїх бійців, сказав:

— Друзі мої! З цього рубежу ми не зійдемо ні на крок. Якщо судилося вмерти — умирим гідно, по-гвардійськи!

Це була клятва...

Маленькі фонтани землі на мить з'явилися біля танків противника.

— Приціл п'ять, вогонь! — рубачи рукою повітря, керував боєм командир батареї.

— Дивись, горить! — крикнув хтось. «Пантера» зупинилася, потім ще трохи просулулась і стала. Чорний дим високо піднявся над її баштою. Фігури в

чорній уніформі вискакували з люків, збивали полум'я з одягу.

Ось впав важко поранений навідин першої гармати, осколок снаряду влучив у приціл третьої — наводили кризь жерло. Друга, третя... одинадцята потвора замерли на місці. Та все ж одній вдалося підійти до батареї. Командир ворожого танку відкрив люк та почав коректувати вогонь німецьких гармат.

— Сашко, Сашко, давай сюди, — звертаючись до командира четвертої гармати, крикнув Скалевий. Залп шрапнеллю зробив своє.

— Драпають, драпають! — раділи бійці.

— Спасибі вам, друзі мої, — Михайло Михайлович звернувся до змучених артилеристів.

За цей бій було нагороджено багатьох бійців орденами та медалями. Командир батареї старший лейтенант М. М. Скалевий був удостоєний ордена Олександра Невського.

Минув час... Давно вже Михайло Михайлович в цивільному одязі. Він вчить дітей. В 1959 році він — делегат І-го з'їзду вчителів України. Через 5 років за успіхи в навчально-виховній роботі йому присвоєно почесне звання заслуженого вчителя УРСР. З усіх куточків нашої Батьківщини надходять листи... В кожному з них — слова подяки за батьківську турботу. Якимсь напередодні навчального року у кабінет Михайла Михайловича увійшов військовий.

— Товаришу капітан, дозволяє доповісти...

Михайло Михайлович здивувався. Ба, та це ж Толя, його колишній вихованець! Військовий льотчик, лейтенант!...

В. БУХТІЯРОВ,
студент педінституту.

Виктор ГАНОЦКИЙ

ЛИВЕНЬ

Густая сетка вертикальных линий
На плоскость улиц опустилась.
Дожди, и те уже давно гостили,
А тут вдруг ливень —
настоящий ливень!
В тролейбусах пугливая
веселость.
И теснота — битком набит
ковчег.
А ливень за околицу направил
бег,
И гром оттуда подают свой
голос.

ПОЛЕТ

Полет лишь в несколько секунд.
Вот именно — полет,
а не паденье!
Пока ладони воду рассекут,

Пройдет неповторимое
мгновение,
Восточному подобне молению.
Подумать не успеешь ни о чем.
Звенит струной натянутое тело
И дышит каждой клеткой горячо
Земным, в заботах наболелым...
Звенит струной натянутое тело.
Нет проще траекторий и орбит,
Чем эти — над водою в полдень
жаркий.
Но тот, кто в воздухе летит,
Сложивши руки, словно крыльев
пару,
Хотя на несколько секунд
Себя почувствует Икаром.

Наум ДОБРІН

НІБИ ЧАЙКА
МОЮ...

Розіслали льон ми
по отаві,
Заспівали пісню —
та й додому.
Надвечірні промені
ласкаві
Мерехтіли
в небі голубому.
І від них,
здавалося, навколо
Все — усе
у чистій позолоті:
І далеке
в тихій димці поле,
І комиш та лози
при болоті.
То в'юнка маленька
наша річка,
і стогни
присадкуваті в лузі,

І асфальту
рівна-рівна стрічка,
А на ній
швидкі машини в русі.
То село,
де шиферні покрівлі
Виглядають крізь
густезні віти.
О Вітчизни
далі світлі й милі,
Як мені
вас серцем не любити.
Коли скрізь осяяно
й красиво,
Коли все у творчому
кипінні.
Коли люди
радісні й щасливі!..
...Милий мій,
ти служиш Батьківщині,
Там, де сопки
соснами покриті,
Де шумують
хвилі океану
Я про тебе
думаю щомиті,
Вірю, й ти
пригадаєш кохану
А вона (це я!)
Тобі навіки
Вірна-вірна,
ніби чайка морю,
Бо хто любить
свої рідні ріки,
Своє поле,
і ліси, і гори,
І людей, і працю,
той не може
Розгубити молоді надії..
Стій же, любий
в миру на сторожі,
Я з тобою
Я з тобою в мрії.

ЛЕЛЕКИ НА СТАРІЙ ГРУШІ

Запедужала Мотря.

Зійшлись до хати дочка Марія,
внук Грицько з жінкою Оленою та
дітьми — Юрком і малою Свет-
кою, сусідка Степаніда...
Запедужала Мотря.

Ще вчора виходила на подвір'я,
а сьогодні всередині щось обірва-
лось, і наче світ зупинився. Воно й
не дивно. Вже літ та й літ. Марія
казала, що за вісімдесят.

Підвелась, повернулась до вікна,
сперлась на скриню та так і за-
клякла. Скрині тій годів ще біль-
ше, ніж бабі Мотрі, всю шашель
поїв, а від мальованих квітів, аби
й мала очі, то побачила б одну
чорну луску. Вже давно Марія на-
хвалюється винести її в повітку.

— Помру, тоді хоч і порубай. А
поки жива, хай стоїть.

У скрині — бабині скарб. А серед
нього — чотири пожовклі папір-
ці, спідниця, кофта та хустка «на
смерть», гроші, які з пенсії відкла-
дала, свята Варвара (бо Грицько
у кутку не дозволив тримати, щоб
люди не сміялись) та ще коралі.
Ті, що Микола подарував перед
весіллям.

Коли те було... Тоді якраз груша
біля хати рясніла. Добрі груші
вродили. Пізніше Микола обрізав
її гілля. Бо всохла. А нагорі ко-
лесо від воза прибило. Нехай, мо-
ля, лелека оселиться. Діточок нам
поситить.

Хоч діточок вже тоді й без леле-
ки мали. Марія, найстарша, перед
царською війною знайшлась. По-

БАЛАДА

тім Миколка, як Микола додому
повернувся. Та ще Іванко, коли
Микола з-під Перекопу прийшов.
Цей був геть малий. По дворі
повзав.

Мабуть, тоді й прибив Микола
колесо на груші. Бо, коли Іванко
по дворі повзав, вже лелека в
гнізді цокотів.

...А такі лелеки принесли по-
люшки в хату. Були у них з Мико-
лою після того ще Семенко і Ар-
кадій. Останнього так назвали,
щоб учителем став... Не судилося.
Всіх війна забрала. І Миколку, і
Іванку, і Семенку, і найменшого
Аркадія.

Перші двоє зразу пішли, як фа-
шист посував. Меньшесенькі вже
потім, коли наші повернулись. А
замість синів прийшли додому чо-
тири похоронки. Вони у бабиній
скрині лежать. Та ще на стіні ви-
сять чотири портрети. Браві порт-
рети, в рамках. Марія у місті за-
мовляла. Тільки очей синівських
щось баба на тих портретах ніяк
не роздизняється...

Як останню похоронку одержав,
підвелася очі до неба, щоб бога
проклясти — аж у гнізді чорний
лелека стоїть. Схопила сокиру та
до груші. Далі й не пам'ятає що.
Тільки груша та й досі є, і лелеки
на ній живуть.

Спочатку плакала, потім і сліз
не стало. Коли ж поставили на

майдані солдата і коло нього на
камені всіх переписали, хто з
фронту не повернувся, а серед них
і Миколку, і Іванку, і Семенку, і
Аркадія, то ходила до них, поки
могла. Прийде, розповість, що
спина не перестає боліти, що
сестра їхня Марія вже поспіла,
що вони тепер живуть у новій
цегляній хаті, яку Гриць поставив,
що маленька Светка питає: «А ко-
ли вже ви, бабо, помрете?..»

А не вже з рік, як баба Мотря
ладі двору не виходить. Ноги не
хочуть слухати, та й очі геть слаб-
кі стали.

Коли її Микола помер, вже й са-
ма не пам'ятає. Знає тільки, що як
сини живі були, то і він був.

...І знову щось обірвалось у баби.
Мотрі всередині. Перед очей за-
крутилось, а потім все замірило і
почало кудись зникати. Не стало
лелеки на груші, не стало скрині,
не стало дочок Марії, внука
Грицька з жінкою Оленою та
дітьми — Юрком і малою Свет-
кою, не стало сусідки Степаніди.
Крикнули на стіні чотири порт-
рети:

— Мамо-о!..
І не стало баби Мотрі.

А на чотирьох братських моги-
лах — під Волгоградом, під Бел-
городом, під Катовіце і Прагою
опустилися голови червоні маки.

Б. КУМАНСЬКИЙ.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ ТЕХНІКУМ
РАДЯНСЬКОЇ ТОРГІВЛІОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ
на 1972—1973 навчальний рік

Технікум готує для системи державної торгівлі
фахівців таких спеціальностей:
технологія готування їжі (строк навчання — 3 ро-
ки 6 місяців);

товарознавство і організація торгівлі промислови-
ми товарами (строк навчання — 3 роки).
товарознавство і організація торгівлі продоволь-
чими товарами (строк навчання — 3 роки).

До технікуму приймають осіб віком до 30 років з
освітою за 8 класів. Осіб, нагороджених похвальною
грамотою, зараховують до технікуму без вступних
екзамينів.

Прийом документів по 31 липня.

Вступні екзамени з 1 по 20 серпня з таких пред-
метів: російської або української мови (диктант),
математики (усно).

До заяви на ім'я директора технікуму необхідно
додати такі документи: свідоцтво про закінчення
школи (в оригіналі); 4 фотокартки (3x4 см), довід-
ку про стан здоров'я (форма № 286).

Зараховані до технікуму одержують стипендію на
загальних підставах. При технікумі працює їдальня.
Заочний відділ технікуму готує фахівців тих же
спеціальностей без відриву від виробництва.

Приймаються особи, які мають практичний стаж
роботи в торгівлі й освіту за 10 класів.

Адреса технікуму: м. Кіровоград, вул. Нова, 5.
ДИРЕКЦІЯ.ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ
УЧИЛИЩЕ
ПРИ КІРОВОГРАДСЬКОМУ
М'ЯСОКОМБІНАТІОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ
на 1972—1973 навчальний рік

Училище готує робітників для м'ясної промисло-
вості. Строк навчання 1 рік. Училище приймає юна-
ків від 15 з половиною років і старших. Діапат ві-
ком від 16 з половиною років і старших з освітою
8—10 класів.

Учні забезпечуються стипендією в розмірі 18 кар-
бованців та 3 карбованців квартирних на місяць, гри-
разовим безплатним харчуванням, спецодягом та
форменим одягом.

Гуртожитком училище не забезпечує, розміщує
учнів на приватних квартирах.

Вступники повинні подати заяву на ім'я директо-
ра, автобіографію, документ про освіту та народ-
ження, довідку про стан здоров'я, 6 фотокарток роз-
міром 3x4 см, довідку з місця проживання.

Адреса училища: м. Кіровоград, Обознівське шосе,
м'ясокомбінат, їхати автобусом № 10.

ДИРЕКЦІЯ.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ПЕДІАЛ, 30 ЛІПНЯ. ПЕР-
ША ПРОГРАМА. 9.00 — Про-
грама передач. (М). 9.05 —
Ранкова гімнастика для дітей.
(М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 —
Концерт учасників худож-
ньої самодільності Севастопо-
льського будинку офіцерів.
(М). 10.00 — «Сьогодні» —
День Військово-Морського
Флоту СРСР. (М). 10.15 —
Хронікально-документальний
фільм «Ми радянські моря-
ки». (М). 11.15 — Виступ письмен-
ниці Т. Тесс. (М). 11.35 —
Художній фільм «Щасливого
плавання». (М). 12.50 — Ко-
льорове телебачення. «Музич-
ний кіоск». (М). 13.20 — Теле-
візійний фільм «Я сам». (М).
14.30 — Кіножурнал «Новини
дня». (М). 14.40 — «Славська
годинка». (М). 15.35 — Діа-
воїна Радянської Армії і Фло-
ту. (М). 16.00 — Новини. (М).
16.05 — Кольорове телебачен-
ня. Діа дітей. Музфільм.
(М). 16.15 — Телевізійний на-
родний університет. (М). 17.00 —
Кольорове телебачення.
«Ваша думка». (М). 18.00 —
Новини. (М). 18.10 — Кольоро-
ве телебачення. «Клуб кіно-
подорожей». (М). 19.10 — Ко-
льорове телебачення. «Діночі
мрії». Концерт. (К). 19.50 —
Прем'єра телевізійного ху-
дожнього фільму «День моїх
синів». (М). 21.00 — Програ-
ма «Час». (М). 21.30 — Ко-
льорове телебачення. «Естра-
дний огляд». (М). 22.25 — Но-
вини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.30 —
Програма передач. (М). 18.00 —
«Ваша думка». (М). 18.10 —
Новини. (М). 18.10 — Кольоро-
ве телебачення. «Клуб кіно-
подорожей». (М). 19.10 — Ко-
льорове телебачення. «Діночі
мрії». Концерт. (К). 19.50 —
Прем'єра телевізійного ху-
дожнього фільму «День моїх
синів». (М). 21.00 — Програ-
ма «Час». (М). 21.30 — Ко-
льорове телебачення. «Естра-
дний огляд». (М). 22.25 — Но-
вини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 18.50 —
Програма передач. (К). 18.55 —
Літературна вікторина. (К).
19.00 — «Телеекран погнали на
живих». (Ворошилоград).

18.35 — «Сьогодні» — День
Військово-Морського Флоту
СРСР. (Одеса). 19.00 — «На
мериданах України». (К).
19.30 — До 50-річчя утворення
СРСР. Фестиваль-звіт май-
стрів мистецтва та художніх
колективів України. «Про се-
бе співаю, шахтарський мій
край». (Донецьк). В пере-
ві — «На добраніч, діти!».
(К). По закінченні концер-
ту — вечірні новини. (К).

ПОНЕДІЛОК, 31 ЛІПНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА. 17.30 —
«Палітра». (К). 17.30 — Діа-
школярів. На V Всесоюзному
з'їзді в «Арську». (Сімферо-
поль). 18.00 — Новини. (М).
18.10 — Документальний
фільм «Є така посада». (М).
18.30 — Науково-пізнавальна
програма «Наука сьогодні».
(М). 19.00 — Інформаційна
програма «Вісті». (К). 19.30 —
Музичний антракт. (К).

19.40 — «Партійне життя».
Удосконалюємо керівництво
власницьким господарством.
Виступ першого секретаря Кіро-
воградського обкому КП Ук-
раїни тов. Кобилянська М.
(Кіровоград на Республікан-
ське телебачення). 20.00 — Те-
лежурнал «Старт». (К). 20.50 —
«На добраніч, діти!». (К).
21.00 — Програма «Час». (М).
21.30 — О. Володін. «П'ять
вечорів». Вистава Київського
російського драмтеатру.
(Кіровоград).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.30 —
«За накресленнями XXIV
з'їзду КПРС». «На порічку
денному» — акція». (К). 18.00 —
«Від понеділка до понеді-
лка». (К). 18.30 — Реклам-
не оголошення. (К). 18.50 — «На-
ші гості». (К). 19.00 — Кольо-
рове телебачення. О. Остров-
ський. «Жартівники». Прем'є-
ра телевізійного спектаклю.
(М). 21.00 — Програма «Час».
(М). 21.30 — «По концертах
заях Москви». (М). 22.50 —
Спортивна програма. (М).
23.10 — Новини. (М).
Про можливі зміни в про-
грамі нас повідомлять диктор
радіо і телебачення.

ПОГОДА

Сьогодні по території області і міста Кірово-
града переважає південна хмарність, без
опадів. Вітер східний, помірний до сильного. Тем-
пература повітря по області 27—32, по місту
29—31 градуси.

30—31 липня — мінлива хмарність, без істот-
них опадів. Вітер східний, помірний, часом дуже
сильний. Температура повітря вночі 14—19, вдень
28—33 градуси.

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу ком-
сомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, від-
ділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського
обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Галіки, 2.